

ابوالفضل ظهروهوند کارشناس مسائل بین الملل در گفت و گو با «ایران»:

هدف غربی ها بازیابی سلطه بر منطقه است

گفت و گو

گروه سیاسی

با پایان یافتن اغتشاشات در ایران و شکست غربی ها در به نتیجه رساندن پروژه شوم خود در داخل مرزهای کشورمان، همچنان شاهد ادامه تاکتیک های آنان در تداوم جنگ ترکیبی هستیم. آنچنان که می توان رویکرد فعلی غربی ها در مقابله با نظام اسلامی را در سه محور بخصوص خلاصه کرد. نخست: قدرت نظامی ایران در منطقه، دوم؛ پرونده هسته ای کشورمان و در نهایت ادعاهای واهی در مورد حقوق بشر. غربی ها در این سه زمینه همواره سعی داشته اند چشم خود را بر واقعیات بسته و آن گونه که خود تمایل دارند وضعیت ایران را نشان دهند. آنها منکر قدرت نظامی ایران در منطقه شده و هر بار سعی دارند نام سپاه پاسداران را در لیست گروه های تروریستی قرار دهند یا اینکه پرونده هسته ای ایران را همچنان بی سرانجام نگه دارند و با موضوع حقوق بشر در ایران مطابق بر ساخته های ذهنی خود رفتار کنند. ابوالفضل ظهروهوند کارشناس مسائل بین الملل در گفت و گویی به چرایی مواضع غربی ها در قبال ایران در زمان اغتشاشات و پس از پایان آن پرداخته است. او معتقد است که غربی ها برای رسیدن به اهداف خود از هر حربه ای استفاده می کنند. در این میان آنچه که بیش از همه مورد هدف آنان قرار گرفته، رسیدن دوباره شان به سلطه منطقه ای است. مشروح این گفت و گو را در ادامه می خوانید:

غربی ها با وجود آگاهی از قدرت نظامی ایران و نقشی که سپاه پاسداران در مبارزه با داعش و برقراری امنیت در منطقه داشته است، همچنان آن را یک تهدید بزرگ می نامند. این ترس از نیروی نظامی کشورمان چه دلیلی می تواند داشته باشد؟

غرب و به عبارتی جریان محافظه کار در نظام بین الملل، دارای تعارض ماهوی با جمهوری اسلامی و تفکر انقلابی است. آنها در یک رقابت یک طرفه به دنبال این هستند که سلطه و هژمونی خود در منطقه را بار دیگر به دست بیاورند و از هر حربه ای هم برای دستیابی به آن استفاده می کنند. این واقعیت دوران ما است. غربی ها با داشتن قدرت نظامی و رسانه ای و شبکه نفوذ در کشورهای هدف، این مسیر را طی می کنند اما هر بار با تداوم حضور نظامی ایران در منطقه، سرکوب می شوند.

آنها اگر بخواهند به بحث نیروهای نظامی ایران ورود پیدا کنند، ۸ سال دفاع مقدس را در مقابل خود می بینند. شرق و غرب آن زمان، آمده بودند تا گفتمان جمهوری اسلامی را از دور خارج سازند. در واقع، تفکر انقلاب اسلامی به نقطه ائتلاف شرق و غرب تبدیل شده بود تا بتوانند بقای خود را حفظ کنند و این تفکر را که می توانست تهدیدی برای شرق و غرب باشد سرکوب نمایند. اما ۸ سال دفاع مقدس معادلات آنان را به هم ریخت و ثابت کرد که جمهوری اسلامی ایران و تفکر انقلابی می تواند گسترش یابد. ما این توانایی خود را به غربی ها تحمیل کرده ایم. آنچنان که در دکترین دفاعی آنان، موقعیت نظامی ایران به عنوان مؤلفه بازدارنده ای به شمار می آید. آنها هنوز هم جرأت نمی کنند تهاجم نظامی خود به ایران را تکرار کنند. از همین رو آمده اند که از طریق ظرفیت های دیگر، متوجه کشورمان شوند. تهاجم

آنها می گفتند که پهباد ایرانی پلاستیکی است اما وقتی معادلات شان در صحنه میدانی و نظامی تغییر پیدا کرد بحث دیگری را مطرح کرده و ایران را متهم به دخالت در جنگ روسیه و اوکراین می کنند. واقعیت این است که حضور انقلاب اسلامی و ایستادگی ملت ایران و تفکر انقلابی مانع اصلی برای ادامه هژمونی آنهاست. ما باید بدانیم که در پیچ تاریخی حساسی قرار گرفته ایم. اگر امیدمان تنها به غرب باشد، توهمی بیش نخواهد بود. غرب تنها منطق قدرت و بازدارندگی را می فهمد. بنابراین ما باید در مسیر بازدارندگی و ارتقای قدرت دفاعی و اقتصادی خود در این مسیر حرکت کنیم.

پس غربی ها راه گفت و گو را بسته می بینند؟

بستر توافق و مفاهیم وجود ندارد. آنها به دنبال هژمونی خود در منطقه هستند و به سلطه نیاز دارند. اگر ایران قدرت و ثروتی نداشت مطمئن باشید که هرگز به سمت ایران نمی آمدند و مسائل ایران برایشان از درجه ای از اهمیت هم برخوردار نبود. این گونه که همه غرب روی ایران تمرکز کرده، نشان دهنده این است که ایران حرفی برای گفتن دارد. ایران رو به جهش است و برای اینکه مانع این جهش بشوند روی روان ملت ایران کار می کنند.

در مورد مسائل حقوق بشری چطور؟ چرا تمرکز خود را بر

گروهک های خارج نشینی گذاشته اند که همواره علیه مردم ایران فعالیت کرده اند و در جنایات ضد بشری آنان تردیدی نیست؟ ایران پرچمدار دفاع از حقوق ملت هاست. طبق قانون اساسی، مهم ترین مأموریتی که برای ما تعریف شده دفاع از مستضعفان عالم است. تفکر قرآنی هم همین است. ما حقوق بشری را که غربی ها ادعا دارند و برساخته ذهن شان است، قبول نداریم. آنها حقوق بشری را می خواهند که هنجارها و منافع آنان را تأمین کند و برای همین است که آدرس غلط می دهند. حقوق بشر آنان، حقوق ضد بشر است. جدای از اینکه همواره تعارضاتی با دیدگاه غربی ها در موضوع حقوق بشر وجود داشته است، با شکل گیری اغتشاشات در ایران این موضوع پررنگ تر شده است. به گونه ای که نوعی دوگانگی از سوی غربی ها را شاهد هستیم. نظر غربی ها در مورد جمهوری اسلامی ایران که مدافع واقعی حقوق بشر بوده و در اغتشاشات اخیر نیز از خود خویشتنداری نشان داده و این خویشتنداری را با عفو گسترده متهمان و محکومان تکمیل کرده، بر همان بنای همیشگی استوار است. جمهوری اسلامی بارها با نقض حقوق بشر از سوی دیگر کشورهای آسیب دیده است اما هیچ کدام از این کشورهایی که خود را سردمدار حقوق بشر می دانند، به دفاع از ایران برخاستند.

جمهوری

اسلامی بارها با

نقض حقوق بشر

از سوی دیگر

کشورها آسیب

دیده است اما

هیچ کدام از این

کشورهایی که

خود را سردمدار

حقوق بشر

می دانند، به

دفاع از ایران

برنخاستند

بشر

آنها در یک رقابت یک طرفه به دنبال این هستند که سلطه و هژمونی خود در منطقه را بار دیگر به دست بیاورند و از هر حربه ای هم برای دستیابی به آن استفاده می کنند. این واقعیت دوران ما است. غربی ها با داشتن قدرت نظامی و رسانه ای و شبکه نفوذ در کشورهای هدف، این مسیر را طی می کنند اما هر بار با تداوم حضور نظامی ایران در منطقه، سرکوب می شوند.

در دکترین دفاعی آنان، موقعیت نظامی ایران به عنوان مؤلفه بازدارنده ای به شمار می آید. آنها هنوز هم جرأت نمی کنند تهاجم نظامی خود به ایران را تکرار کنند. از همین رو آمده اند که از طریق ظرفیت های دیگر، متوجه کشورمان شوند. تهاجم فرهنگی و اطلاعاتی و مقابله با پیشرفت های تکنولوژیک ما و از آن بالاتر، استفاده از شبکه نفوذ برای ناکارآمدسازی حکمرانی در ایران از جمله این ظرفیت ها است بلکه بتوانند بستری را فراهم کرده تا منویات خود را با عناصر و عواملی که در داخل دارند، به اجرا رسانند. هرچند در این مسیر هم راه به جایی نبرده اند.